

Prima instanță : Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. D. Gherasim)

Instanța de apel : Curtea de Apel Bălți (jud. : A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

DECIZIE

4 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Șangrila Grup”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „AD Auto Total” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Șangrila Grup” privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curtii de Apel Bălți din 27 ianuarie 2020 prin care s-a respins cererea Societății cu Răspundere Limitată „Șangrila Grup” privind repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit apelul ca fiind tardiv,

c o n s t a ț ă :

La 17 septembrie 2019 ÎCS „AD Auto Total” SRL s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Șangrila Grup” privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea judecătoriei Bălți, sediul Central din 17 septembrie 2019 cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „AD Auto Total” SRL a fost admisă.

S-a încasat din contul SRL „Șangrila Grup” în beneficiu ÎCS „AD Auto Total” SRL, datoria formată în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 166 din 19 decembrie 2012, în valoare de 103159,20 lei, penalitate pentru întârziere conform pct. 14.3 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 166 din 19 decembrie 2012, în valoare de 92843,26 lei și taxa de stat în valoare 5880,07 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 28 octombrie 2019 a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 17 septembrie 2019 și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

Totodată, SRL „Șangrila Grup” a solicitat și repunerea în termenul de declarare a apelului.

Prin încheierea Curtii de Apel Bălți din 27 ianuarie 2020 s-a respins cererea SRL „Șangrila Grup” de repunere în termen de declarare a apelului și s-a restituit apelul declarat din motiv că a fost depus în afara termenului legal.

La 13 februarie 2020, SRL „Șangrila Grup” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2020 solicitând casarea acesteia, repunerea în termenul de declararea apelului și restituirea cauzei în instanța de apel pentru examinarea apelului.

În motivare a indicat că, nu este de acord cu încheierea adoptată de Curtea de Apel Chișinău, considerând-o ilegală, instanța de apel examinând cauza în absența unui participant cărui nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

În opinia recurentului instanța de apel urma să informeze apelantul despre examinarea chestiunii privind repunerea în termenul de declarare a apelului, pentru a avea posibilitatea de a prezenta instanței temeiurile de fapt și de drept pe care și-a întemeiat solicitarea.

Instanța de apel a examinat chestiunea privind repunerea în termen a apelului în absența părților, încălcând astfel drepturile apelantului la apărare și prezentarea probatoriului în sensul solicitărilor formulate.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs constată că Curtea de Apel Bălți a emis încheierea la 27 ianuarie 2020.

Conform prevederilor art.425 din Codul de procedură civilă termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit avizului de recepție, recurentul a recepționat încheierea Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2020, la 6 februarie 2020 (f.d.91).

Cererea de recurs a fost declarată la 13 februarie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.425 din Codul de procedură civilă.

La 24 februarie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului copia recursului, (f. d. 96), fiind recepționat la..

Până la data examinării recursului intimatul referință nu a depus.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Examinând materialele dosarului Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din următoarele considerente.

Colegiul reține că, la caz dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la 17 septembrie 2019.

La pronunțarea dispozitivului pârâtul SRL „Șangrila Grup” nu a fost prezent.

La 28 octombrie 2019, SRL „Șangrila Grup” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Bălți, sediul Central.

Art.362 alin.(1) din Codul de procedură civilă, stipulează că, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Alin. (3) statuează că, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

Respectiv, conform art.116 din Codul de procedură civilă repunerea în termen este posibilă în caz dacă se depune cerere de către persoana, care a omis acest termen

din motive întemeiate cu anexarea probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului, ce argumentează această cerere.

Instanța de recurs constată că, apelantul nu a prezentat instanței de apel probe în vederea motivării omiterii termenului de apel, or, în conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiectivelor sale dacă legea nu dispune altfel.

Simplele afirmații de omitere a termenului de atac nedovedite nu pot fi asimilate unei împrejurări mai presus de voința părții de natură a o împiedica să exercite calea de atac în termen.

Este de necontestat faptul că apelul a fost declarat peste termenul prevăzut de lege, atât timp cât copia dispozitivului hotărârii a fost comunicată pârâtului prin intermediul oficiului poștal la 24 septembrie 2019, iar cererea de apel a fost depusă la 29 octombrie 2019.

Potrivit art. 6 § 1 din Convenție orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale, de către o instanță, care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil. Însă dreptul de acces la instanțe nu este absolut, existând limitări implicit admise.

Astfel, dreptul de acces la o instanță poate fi supus în anumite circumstanțe unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale pentru prescripție.

Respectiv, neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal, atrage decăderea, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei.

Or, dispozițiile art.362 alin. (1) din Codul de procedură civilă statuează expres începerea curgerii termenului de contestare.

Așadar, termenele procedurale prin existența lor nu fac altceva decât să asigure certitudinea drepturilor și stabilitatea raporturilor juridice, fapt ce duce în mod evident la respectarea principiului legalității, pe de o parte, și a interesului părților de a-și pregăti temeinic apărarea, astfel încât să nu fie supuse unor sancțiuni severe, pe de altă parte.

Deci, efectul principal al decăderii constă în pierderea dreptului procedural ce nu a fost exercitat în termenul prescris de lege.

Art.116 alin.(4) din Codul de procedură civilă, stipulează că repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

În speță, norma dată nu este aplicabilă, deoarece recurentul nu a indicat împrejurări care l-au împiedicat a declara apelul în termenul legal.

În speță, instanța de fond a comunicat pârâtului SRL „Șangrila Grup” despre existența examinării cauzei civile, potrivit dovezii de comunicare aflată la fila dosarului 91.

Astfel, corect a reținut instanța de apel că motivele indicate de apelant nu sunt de natură de a repune în termenul de declarare a apelului, iar soluția instanței de apel privind restituirea cererii de apel ca depusă în afara termenului legal, iar instanța a refuzat să efectueze repunerea în termen este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că, ține de

obligatia apelantului de a lua masurile necesare privind protejarea dreptului sau de acces la instanta.

Colegiu reține că, pentru a se putea cere repunerea în termenul de declarare a apelului, partea trebuie sa facă dovada existenței unei împrejurări mai presus de voința sa, deci a unei împrejurări care sa excludă culpa părții respective, însă se constată contrariul.

În afară de aceasta, art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reglementează că, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, instanța de apel a examinat cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului în lipsa apelantului, Colegiul menționează că, potrivit art. 369 alin.(1¹) din Codul de procedură civilă asupra restituirii cererii de apel decide un complet din 3 judecători, fără citarea participanților la proces. Instanța de apel poate convoca participanții la proces în ședință prealabilă doar în cazul stabilit la alin.(1) lit. b).

Deci, dacă instanța de judecată consideră că există temeiuri de restituire a cererii de apel, chestiunea respectivă se examinează fără înștiințarea părților.

Prin natura ei, cererea de repunere în termen este un incident procedural, motiv pentru care asupra ei se poate pronunța instanța investită cu soluționarea apelului printr-un act procesual emis în lipsa părților.

Instanța de recurs notează că, instanța de apel, corect a concluzionat despre restituirea cererii de apel declarată de SRL „Șangrila Grup” deoarece apelantul a omis termenul legal de contestare a hotărârii judecătorești, precum și motive întemeiate privind repunerea în termen a apelului nu s-au constatat.

Având în vedere cele expuse, încheierea din Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2020, este întemeiată și legală, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept procedural și urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Șangrila Grup”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2020, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „AD Auto Total” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Șangrila Grup” privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

